RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0253 van 12 december 2012 in de zaak 1213/0048/SA/3/0041

In zake: 1. de heer **Karel MICHIELS**

2. mevrouw Antonia STROOBANTS,

beiden wonende te 3980 Tessenderlo, Markt 10

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

vertegenwoordigd door: mevrouw Annelies MAES

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de byba TESS CONSULTING

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Thomas RYCKALTS

kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolvengracht 38 bus 2

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 september 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 9 augustus 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tessenderlo van 22 maart 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft evenwel aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden en verbouwen van een appartementsgebouw met handelsruimtes.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3980 Tessenderlo, Markt 9 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 887E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 december 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen die in persoon verschijnen, mevrouw Annelies MAES die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Julie LAUWERS die loco advocaat Thomas RYCKALTS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 13 juli 2012 (Procedurebesluit), zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De byba TESS CONSULTING verzoekt met een aangetekende brief van 9 november 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 november 2012 vastgesteld dat het verzoek kan worden ingewilligd voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 1 februari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tessenderlo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "uitbreiding en verbouwing appartementsgebouw met handelsruimte".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan 'Hasselt-Genk', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 19 augustus 2003 gewijzigd bijzonder plan van aanleg 'Kom der Gemeente', meer bepaald in een zone voor wonen en handel – gesloten bebouwing. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 februari 2012 tot en met 14 maart 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

Het advies van de brandweer van Heusden-Zolder werd gevraagd maar werd niet verleend.

Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werd niet gevraagd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tessenderlo verleent op 22 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

" ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

Overwegende dat het goed ligt in het gewestplan Hasselt-Genk.(K.B.3/04/1979), in woongebied;

Overwegende dat het perceel begrepen is in goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Kom der Gemeente dd. 2003/08/19, in een zone voor wonen en handel - gesloten bebouwing; Overwegende dat de aanvraag hiermee in overeenstemming is;

Het openbaar onderzoek

. . .

De bezwaarindiener geeft volgende elementen aan:

- het bouwen van een gebouw met een hoogte van 9m49 tegen de perceelsgrens over een lengte van 23m22, deze volledig gesloten wand is ingeplant aan de zuidkant en heeft gevolgen:
 - ernstige visuele hinder (bijlage 1)
 - ontnemen van zonlicht (bijlage 2)
 - ontnemen van licht
 - ontnemen van lucht hierbij verwijst de bezwaarindiener ook naar de verordening van 'burenhinder', volgens artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek.
- deel van het groen karakter van de tuin gaat verloren
- parkeeroverlast; het braakliggend stuk biedt nu parkeermogelijkheid voor de winkelruimte en de bestaande appartementen, er worden slechts 3 parkeerplaatsen voorzien en er komen nog 2 appartementen en een handelsruimte bij.
- foutieve voorstelling op de plannen: op de plannen is een inliggend terras aangegeven behorende bij appartement 1 in het bestaande gebouw, dit is echter geen terras en mag ook niet als terras gebruikt worden. Het platform en het raam dat hierop uitgeeft mag enkel gebruikt worden voor licht en lucht, dit geldt ook voor het raam dat hierop uitgeeft op de 2^e verdieping.
- beeldbepalend gebouw volgens BPA, opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed Vlaanderen
- waardevermindering van onze eigendom: de gevel van 9m49 hoog over een lengte van 23m22, langs de zuidzijde hypothekeert de toekomst van ons pand en zal de waarde van de eigendom met specifiek historisch karakter sterk doen dalen
- BPA 'Kom der gemeente':
 - de bedoeling van het BPA was om eenzelfde bouwdiepte te handhaven langs de Schoterweg tot aan de Kolmen, maar niet om te bouwen op een ondiep perceel en dat hierop dan in de toekomst een antwoord kan gegeven worden door de aanpalende buur
 - voorafgaande bepalingen van het BPA ivm art. 1.4 Afsluitingen: mandelige perceelsgrenzen: bij half-open en gesloten bebouwing mogen afsluitingen tussen twee bebouwde of nog te bouwen terreinen worden ingeplant over een afstand van 6m te meten vanaf de achtergevel. Deze afsluitingen mogen op de perceelsgrens geplaatst worden indien de aanpalende eigenaar hiermee akkoord is. De hoogte mag de 2m60 niet overschrijden'

 het BPA kan niet gerespecteerd worden wegens de huidige indeling van de percelen. Het resultaat stemt niet overeen met de theorie die vooropgesteld werd bij het BPA

Overwegende dat het college op 22/03/2012 heeft beraadslaagd en de klacht ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond heeft verklaard:

- Door de realisatie van dit nieuwe project zal ontegensprekelijk licht en zonlicht ontnomen worden van de buur. Er kan ook sprake zijn van visuele hinder, zolang dit project aan de achterzijde geen antwoord krijgt. Het ontnemen van lucht is geen doorslaggevend element.
- Het feit dat de tuin zijn groen karakter zou verliezen is deels gegrond. Op korte termijn zal door de oprichting van dit nieuwe gebouw de tuin een stukje verdwijnen, echter zullen er op langere termijn zeker nog groene structuren aangebracht kunnen worden waardoor de tuin opnieuw een groen karakter kan krijgen.
- Het feit dat er slechts 3 parkeerplaatsen voor het ganse project worden voorzien is een minpunt.
- De opmerkingen over het inliggende terras zouden terecht kunnen zijn, zij dienen verder onderzocht te worden.
- Het gebouw van de bezwaarindiener is een beeldbepalend gebouw. Echter de invulling langsheen de Schoterweg heeft hier geen invloed op. Het 'beeldbepalende' doelt hier voornamelijk op de voorgevel van dit gebouw.
- Een mogelijke waardevermindering is een element dat geen verband houdt met de ruimtelijke beoordeling en moet dus als ongegrond worden beschouwd.
- Over de mogelijke invulling, zoals voorgesteld door het BPA, zijn verschillende interpretaties mogelijk. Met dit project wordt een eerste invulling (in eerste fase) gerealiseerd, in de toekomst zijn er nog bouwmogelijkheden op het aanliggende perceel zodat daar een antwoord kan komen en het BPA in zijn totaliteit kan gerealiseerd worden.

De voorschriften van het BPA betreffende afsluitingen op de mandelige perceelsgrenzen kunnen niet toegepast worden bij bouwprojecten gelegen op een hoek

In die zin is dit element van het bezwaarschrift ongegrond.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het bestaand gebouw beperkt wordt verbouwd en er een grote uitbreiding op het braakliggend stuk langsheen de Schoterweg wordt voorzien;

Overwegende dat het BPA langsheen de Schoterweg voorziet in een max. bouwdiepte van 19m op het gelijkvloers en 14m op de 1° en 2° verdieping. Dat echter de bestaande perceelsconfiguratie deze invulling moeilijk realiseerbaar maakt, indien de verschillende eigenaars niet samenwerken.

De aanvrager tracht hier een project ter realiseren op zijn eigen perceel dat langsheen de Schoterweg een gemiddelde diepte heeft van ca. 7m.

Overwegende dat de uitbreiding op het gelijkvloers 3 parkeergarages en 1 handelsruimte betreft en op de 1e en 2e verdieping telkens één appartement;

Overwegende dat de bestaande handelsruimte intern wordt verbouwd en er een centrale trap en lift wordt voorzien om de 4 appartementen te bereiken;

Overwegende dat de bestaande appartementen intern worden verbouwd om via de nieuwe toegang de appartementen te kunnen betreden;

Overwegende dat de nieuwe appartementen over voldoende leefkwaliteit beschikken (ruime leefruimte, bergplaats, bruikbare buitenruimte, 2 slaapkamers);

Overwegende dat met deze uitbreiding gebouwd wordt tot op de achterste perceelsgrens en er een blinde gesloten gevel wordt opgetrokken van 9m49 hoog en ca. 23m lang;

Overwegende dat tijdens de gevoerde overlegmomenten een mogelijkheid is geboden om een dergelijke invulling te doen, omdat er nog een ruimtelijk antwoord kan gegeven worden op het naastliggend perceel (bv. uitbreiding achter woning Markt 10, tegen blinde gevel); Overwegende dat het gevraagde ruimtelijk aanvaardbaar is;

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 2012/03/22 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- de werken uit te voeren volgens huidig goedgekeurd ontwerp
- de zijgevel dient afgewerkt met een esthetisch verantwoord materiaal
- rond het inliggend terras dient verduidelijking te komen onder de vorm van een duidelijke overeenkomst tussen beide partijen
- de aanvrager is ertoe gehouden de voorwaarden in acht te nemen, opgesteld door de diensten van de Brandweer.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 27 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 juni 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"

Volgens het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 bekrachtigde gewestplan is het perceel gelegen in een woongebied.

De toepassing en inrichting van het gewestplan wordt geregeld door het koninklijk besluit van 28 december 1974 en verder toegelicht in de omzendbrief van 8 juli 1997.

De aanvraag is verenigbaar met de gewestplanvoorschriften.

. . .

Het gebied waarin het perceel gelegen is wordt geordend door het bij koninklijk besluit van 5 juli 1965 goedgekeurd en bij ministeriele besluiten van 6 mei 1986 en 19 augustus 2003 gewijzigd bijzonder plan van aanleg 'Kom der Gemeente' (BPA).

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, 3° van de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening worden de BPA-voorschriften geacht de criteria voor de goede ruimtelijke ordening weer te geven.

De aanvraag wijkt af van het BPA met betrekking tot:

- de verplichte bouwlijn op de rooilijn (bestemmingsplan);
- het algemeen architectonisch voorkomen (art. 1.7);
- de geest van het BPA.

. . .

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 dienen aanvragen die gelegen zijn binnen een BPA en die afwijken van de voorschriften met betrekking tot de

perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting voor advies voorgelegd te worden aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (GSA).

Het vereiste advies van de GSA ontbreekt in het dossier.

. . .

De aanvraag wordt als volgt beoordeeld:

- 1. De gerealiseerde woondichtheid is 143 woningen / hectare (4 appartementen op een perceel van circa 2are78ca) en twee handelsruimtes. De V/T-index is meer dan 300% (op de verdieping uitkragende bebouwing langs de Schoterweg). De voorgestelde verdichting op perceelsniveau is sterk overdreven in de gegeven stedenbouwkundige context, in casu de dorpskern van Tessenderlo. De voorgestelde verdichting is niet verenigbaar met de geest van het BPA waarin een verdichting voorzien wordt op niveau van het bouwblok en niet op perceelsniveau.
- 2. De harmonie in het bouwblok, in het bijzonder voor de aanpalende woning, wordt ernstig verstoord door het wegnemen van zon en licht en het creëren van een esthetische hinder ten gevolge van het oprichten van de blinde muur op de perceelsgrens met een hoogte van circa 9,50 meter (3 bouwlagen) tot op een bouwdiepte van circa 35 meter. Het ontwerp is strijdig met artikel 1.7 'algemeen architectonisch voorkomen' van de BPA voorschriften waarin bepaald wordt dat iedere constructie op architecturaal gebied in harmonie dient te zijn met de omgeving door een gepast gebruik van oa. het volume.
- 3. De op het bestemmingsplan aangeduide dubbele streep punt lijn geeft de verplichte bouwlijn op de rooilijn weer voor de hoofdbouw (zie legende).

 <u>De overkraging van 1 meter op de 2de en 3de bouwlaag van het bouwvolume over het voetpad in de Schoterweg wijkt af van het in het BPA voorziene profiel.</u>
- 4. <u>Er wordt op de plannen niet aangegeven hoe het zijgevelprofiel links met overkraging en de vrijblijvende blinde achtergevel zal worden afgewerkt.</u>
- 5. Het voorzien van een batterij van drie garages aan de Schoterweg en het achterwaarts in/of uitrijden zorgt voor een verkeersonveilige situatie voor zwakke weggebruikers in het centrumgebied van Tessenderlo. De batterij van drie garages in de voorgevel doet afbreuk aan de bestaande karakter van het centrumgebied en de volgens de BPA geplande toekomstige handelsfunctie langs de Schoterweg en beperkt de mogelijkheid tot een optimale inrichting van het openbaar domein (oa. voor het voorzien van openbare parkeerplaatsen). Het ontwerp is strijdig met artikel 1. 7 'algemeen architectonisch voorkomen' waarin bepaald wordt dat alle nieuwbouw en /of verbouwingen dienen te kaderen in een ontwikkeling gericht op het behoud en/of herstel en in evenwicht brengen van de karakteristieken van dit centrumgebied in de stad en niet verenigbaar met artikel 17 'zone voor wegen' waarin bepaald wordt dat de inrichting zodanig dient te gescheiden dat deze functie optimaal kan verwezenlijkt worden.
- 6. De voorziene parkeermogelijkheid op het eigen perceel, zijnde drie parkeerplaatsen voor vier appartementen en twee handelsruimtes, zijn onvoldoende.

 De appartementen beschikken niet over de vereiste gelijkvloerse bergruimte voor fietsen. De buitenruimte bij de appartementen is minimaal, in het bijzonder voor de bestaande appartementen.

 De draagkracht van het perceel wordt overschreden.

- 7. De in het vergunningsbesluit opgenomen voorwaarden voldoen niet.
 - De opname van de voorwaarde in het vergunningbesluit dat 'de zijgevel dient afgewerkt te worden in een esthetisch verantwoord materiaal' zonder te omschrijven welke materialen als esthetisch te beschouwen zijn is niet in overeenstemming met artikel 4.2.19 van de VCRO waarin bepaald wordt dat in een vergunning enkel voorwaarden kunnen opgenomen worden die voldoende precies zijn.
 - De opname van de voorwaarde in het vergunningbesluit dat 'rond het inliggend terras dient verduidelijking te komen onder de vorm van een duidelijke overeenkomst tussen beide partijen' is niet in overeenstemming met artikel 4.2.19 van de VCRO waarin bepaald wordt dat in een vergunning enkel voorwaarden kunnen opgenomen worden die verwezenlijkt kunnen worden door toedoen van de aanvrager.
 - De opname van de voorwaarde in het vergunningbesluit dat 'de aanvrager ertoe gehouden is de voorwaarden in acht te nemen, opgesteld door de dienst van de Brandweer' voorafgaand aan de ontvangst van het brandweerverslag is niet in overeenstemming met artikel 4.2.19 van de VCRO waarin bepaald wordt dat de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk mag gemaakt worden van een bijkomende beoordeling door de overheid.

..."

Na de hoorzitting van 26 juni 2012 beslist de verwerende partij op 9 augustus 2012 om het beroep in te willigen maar wel een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan Hasselt-Genk de aanvraag gesitueerd is in een woongebied; dat de woongebieden, overeenkomstig artikel 5 § 1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen, bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven;

dat huidige aanvraag naar bestemming niet in strijd is met het gewestplan;

. . .

Overwegende dat het gebied waarin het perceel gelegen is, wordt geordend door het bij koninklijk besluit van 5 juli 1965 goedgekeurd en bij ministeriele besluiten van 6 mei 1986 en 19 augustus 2003 gewijzigd bijzonder plan van aanleg 'Kom der Gemeente' (BPA); dat overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, 3° van de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening de BPA-voorschriften worden geacht de criteria voor de goede ruimtelijke ordening weer te geven; dat de aanvraag afwijkt van het BPA met betrekking tot:

- de verplichte bouwlijn op de rooilijn (bestemmingsplan);
- het algemeen architectonisch voorkomen (artikel 1.7);
- de geest van het BPA;

. . .

Overwegende dat volgens het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 aanvragen die gelegen zijn binnen een BPA en die afwijken van de voorschriften met betrekking tot de perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting voor advies dienen voorgelegd te worden aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (GSA); dat de gemeente Tessenderlo niet ontvoogd is; dat het vereiste advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar (GSA) in het dossier ontbreekt; dat terzake de procedure op gemeentelijk niveau onvolledig is;

Overwegende dat het advies van de brandweer van Heusden-Zolder werd aangevraagd maar nog niet werd afgeleverd;

Overwegende dat in 1964 voor kwestieus eigendom een vergunning werd verleend voor het bouwen van een handelshuis, 4 appartementen en 7 parkeergarages; dat deze vergunning gedeeltelijk werd uitgevoerd door het bouwen van een handelsruimte en twee appartementen; dat in 2007 een vergunning werd verleend voor het wijzigen van de voorgevel; dat de nieuwbouw in onderhavige aanvraag qua vormgeving hedendaags is met uitgesproken horizontale lijnen en plat dak; dat een verticale glaspartij de overgang vormt tussen het bestaande gebouw en het nieuw volume; dat de nieuwe gevelmaterialen aansluiten bij het bestaande gebouw (grijze gevelbepleistering, donkergrijze gevelelementen, donkergrijs buitenschrijnwerk en garagepoorten);

Overwegende dat het perceel gelegen is in de kern van Tessenderlo in een gebied rond de kerk dat geordend wordt door het BPA 'Kom der Gemeente'; dat het perceel een hoekperceel in een bouwblok aan de Markt is waarvoor het BPA een verdichting voorziet met een gesloten randbebouwing rond een binnengebied met fietsers en voetgangersdoorsteek naar de Markt; dat de bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving divers is gaande van gesloten bebouwing rond het marktplein tot open en halfopen bebouwing in de Schoterweg; dat in deze omgeving zowel de functies wonen als handel en openbaar nut voorkomen; dat het perceel met drie zijden grenst aan een perceel met een beeldbepalend gebouw aan de Markt;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat op een dergelijke locatie, meer specifiek in het handelscentrum en in de onmiddellijke omgeving van de Markt, de algemene doelstelling van het BPA met betrekking tot de verdichting/versterking van de kern dient te primeren op een precieze afstemming van het aangevraagde met stedenbouwkundige voorschriften, voorzover van de voorschriften kan afgeweken worden, en dat tevens de inpasbaarheid in de bestaande toestand primeert;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat door de realisatie van het project de verdichtingsmogelijkheden voor de aanpalende percelen niet nadelig beïnvloed worden, dat de bebouwbare zone op het perceel van de aanpalende voldoende diep is (minimum 6 meter) om nuttige oppervlakte te realiseren in aansluiting op de voorziene wachtgevel; dat het gerealiseerde volume de realisatie van het voorziene perceelsoverschrijdende volume volgens het BPA niet uitsluit;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat overeenkomstig artikel 4.4.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het oprichten van een scheidingsmuur met een hoogte van circa 9m50 tot een bouwdiepte van circa 35 meter als beperkte afwijking op de afmeting van de gebouwen kan worden toegestaan;

dat het aantal bouwlagen lager blijft dan het maximaal aantal toegelaten bouwlagen volgens het BPA (3 in plaats van maximum 4);

Overwegende dat de blinde muur op de perceelsscheiding beoordeeld dient te worden als wachtgevel in functie van de verdere realisatie van het BPA; dat de tijdelijke verstoring van de harmonie die voortvloeit uit de huidige eigendomsstructuur bij de verdere uitvoering van het BPA hersteld zal worden; dat de aanvraag verenigbaar is met de doelstellingen van het BPA op lange termijn;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat overeenkomstig artikel 4.4.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de overkragingen in de gevels als beperkte afwijking op de afmetingen van het gebouw kunnen toegestaan worden, dat dergelijke afwijkingen ook in de omgeving en binnen hetzelfde BPA werden toegestaan; dat de oppervlakte van de overkragingen overeenkomen met de niet-gerealiseerde vloeroppervlakte van een volgens het BPA toegelaten terugspringende 4de bouwlaag; dat de maximale V/T-index bijgevolg niet overschreden wordt;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de gelijkvloerse invulling met drie garages overeenkomstig artikel 4.4.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening als beperkte afwijking op het BPA aanvaard kan worden; dat de garages slechts een invloed hebben op de inrichting van het openbaar domein volgens artikel 17 'zone voor wegen' over een beperkte lengte van 9 meter (maximum twee parkeerplaatsen);dat de nadelige beïnvloeding van de verkeersveiligheid beperkt is; dat het voetpad voldoende breed is (3m61) zodat er weinig hinder zal zijn voor gemotoriseerd- en fietsverkeer;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de beperkte parkeer- en bergruimte eigen zijn aan de verdichting van het centrumgebied; dat er in de onmiddellijk omgeving (op de Markt) voldoende parkeergelegenheid is waardoor er geen bijkomende parkeeroverlast te verwachten is ten gevolge van de voorziene verdichting; dat het project 3 privatieve garages en 5 kelderbergingen voorziet voor 4 appartementen en 2 winkelruimtes; dat de appartementen over voldoende woonkwaliteit beschikken;

. . .

dat de deputatie dit standpunt en de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen bijtreedt en tot de zijne maakt; dat het bezwaar inzake het inliggende terras terecht is; dat dit onderdeel uit de vergunning kan gesloten worden;

Overwegende dat wat betreft de bevoegdheid inzake ruimtelijke ordening Tessenderlo geen ontvoogde gemeente is; dat in casu het bindend advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar inzake de afwijkingen van het BPA niet werd ingewonnen; dat het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen derhalve onwettig is daar het niet steunt op dit advies;

Overwegende dat volgens recente rechtspraak (het arrest van de raad van zaak vergunningsbetwistingen, A/2012/0150 van 18 2012 de nr. april in 1112/0172/4/A/0140) deputatie de in graad van beroep beoordelingsbevoegdheid heeft als het college van burgemeester en schepenen of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in eerste aanleg, dat wanneer de deputatie in graad van beroep een beslissing neemt zij als orgaan van actief bestuur de volle bevoegdheid naar zich toegetrokken heeft, dat de deputatie bijgevolg niet gebonden is aan het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat het beroep van derden kan worden ingewilligd en de vergunning moet worden vernietigd omdat de afgifte van de vergunning in eerste aanleg niet overeenkomstig de wettelijke procedure verlopen is; dat de deputatie

evenwel van oordeel is dat de vergunning verleend kan worden onder volgende voorwaarden:

- alle wachtgevels dienen uitgevoerd te worden in verzorgd gevelparement van baksteen in dezelfde grijstint als de gevelbepleistering in de voorgevel van de nieuwbouw/uitbreiding;
- het terras in de achtergevel op de eerste verdieping wordt uit de vergunning gesloten;
- een septische put is niet toegelaten, de overloop van de hemelwaterput dient gescheiden te zijn tot net voor de rooilijn;
- dat betreffende de brandweerstand, de brandveiligheid en de evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd;

. . .

BESLUIT

Artikel 1 Het door Michiels-Stroobants ingesteld beroep wordt ingewilligd.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 22 maart 2012 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan Tess Consulting byba, Generaal Thysstraat 22, 1050 Brussel **wordt vernietigd.**

Er wordt evenwel een stedenbouwkundige vergunning verleend onder volgende voorwaarden:

- alle wachtgevels dienen uitgevoerd te worden in verzorgd gevelparement van baksteen in dezelfde grijstint als de gevelbepleistering in de voorgevel van de nieuwbouw/uitbreiding;
- het terras in de achtergevel op de eerste verdieping wordt uit de vergunning gesloten;
- een septische put is niet toegelaten, de overloop van de hemelwaterput dient gescheiden te zijn tot net voor de rooilijn;
- dat betreffende de brandweerstand, de brandveiligheid en de evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd;

. . . .

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte en de omvang van de vordering

Standpunt van de partijen

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van het verzoekschrift in zoverre de verzoekende partijen de Raad verzoeken om de aanvraag van de tussenkomende partij "af te wijzen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren".

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen vragen in eerste instantie de schorsing en de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit verzoek is uiteraard, gelet op artikel 4.8.2, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3 VCRO, ontvankelijk.

In zoverre echter de verzoekende partijen aan de Raad vragen om de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning "af te wijzen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren", stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het verzoek manifest onontvankelijk is.

De Raad heeft immers, als administratief rechtscollege, enkel een schorsings- en annulatiebevoegdheid, waarbij hij zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan. De Raad heeft niet de bevoegdheid om zelf een vergunning toe te kennen of om aan een overheid een injunctie te geven een positieve beslissing te nemen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

"

1.

Verzoekers vragen dat in afwachting van verdere beslissing aangaande vernietiging van de vergunning, de vergunning zou geschorst worden .

Immers wanneer de BVBA Tess Consulting de bouwwerkzaamheden overeenkomstig de toegekende vergunning zouden starten, verzoekers meteen worden geconfronteerd met de bouw van de blinde muur van 9m49 hoog die een onmiddellijk ernstig nadelig gevolg heeft op het perceel van verzoekers naar licht, lucht ed. zoals bovenstaand aangehaald.

Wanneer de bouwwerkzaamheden eenmaal een aanvang hebben genomen, wellicht niet (of na lange procedure) meer tot afbraak zal worden overgegaan wat derhalve voor verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel meebrengt.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

. . . .

<u>Eerstens</u> blijven verzoekers in gebreke om de aard en de omvang van het te verwachten ernstig nadeel voldoende concreet en precies te omschrijven.

. . .

In casu beperken verzoekers zich niet alleen tot vage en algemene bewoordingen ('onmiddellijk ernstig nadelig gevolg op het perceel van verzoekers naar licht, lucht ed.')

waarbij noch het nadeel, noch het vereist ernstig karakter ervan afdoende worden omschreven, maar menen zij ook ermee te kunnen volstaan te verwijzen naar de 'bovenstaande uiteenzetting' ('zoals bovenstaand aangehaald') wat conform de hierboven geciteerde vaststaande rechtspraak van de Raad geenszins kan volstaan als voldoende concrete en precieze omschrijving. Het kan niet worden verwacht, noch van ons college, noch van de Raad, dat zij zelf op zoek moeten gaan in de neergelegde stukken, dan wel in de feitelijke uiteenzetting dan wel in de omschrijving van de middelen in het verzoekschrift van de verzoekende partij, in de veronderstelling dat hieruit één of ander nadeel zou kunnen worden teruggevonden dat voldoende ernst vertoont en tevens moeilijk te herstellen is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden.

. . .

<u>Tweedens</u>, louter ondergeschikt, blijven de verzoekende partijen temeer in gebreke om het afdoende bewijs voor te leggen van een gevreesd ernstig nadeel.

Het stuk 6 bij het verzoekschrift, op de inventaris omschreven als 'omgevingsfoto's straatbeeld', omvat 4 foto's die van op een zekere afstand het algemeen straatbeeld weergeven, zonder enige verdere aanduiding.

Het stuk 7 bij het verzoekschrift, op de inventaris omschreven als 'foto tuin + gefotoshopte foto' bevat een 'gefotoshopte foto' waarbij de vergunde blinde gevel is bijgeplakt in de foto, zonder verdere aanduiding.

Het stuk 8 bij het verzoekschrift, op de inventaris omschreven als '3D-simulaties', bevat niet meer dan een reeks gekleurde balken en gekleurde vlakken zonder enige toelichting (noch wat betreft huisnummers, hoogte, oriëntatie, breedte, diepte,...) waarbij uitsluitend het middagtijdstip (12.00 uur) op de 6de kalenderdag van elke maand als indicatie worden weergegeven, zonder verdere aanduiding of toelichting waarbij geen enkel inzicht wordt gegeven wat betreft de andere tijdstippen van de dag.

Bovenvermelde stukken maken geenszins afdoende aannemelijk als zou de vergunde constructie ernstige nadelige gevolgen hebben op het perceel van verzoekers naar licht dan wel lucht.

Het verzoek tot schorsing moet te meer bij gebrek aan voldoende bewijs van de te verwachten ernstige nadelen als ongegrond worden afgewezen.

<u>Derdens</u>, nog meer ondergeschikt, voor zover de nadelen door de Raad reeds als voldoende precies omschreven en als voldoende bewezen zouden worden aanvaard, wordt minstens het voldoende ernstig karakter niet aangetoond.

De wijze, laat staan de mate waarin de algemeen genoemde '<u>luchthinder</u>' zich zou manifesteren wordt totaal niet toegelicht. Het valt bovendien ook moeilijk in te zien hoe dit een persoonlijk, individueel nadeel voor verzoekers zou kunnen uitmaken. Het vereist oorzakelijk verband tussen de opgeworpen luchthinder en de vergunde constructie kan eveneens bezwaarlijk worden verondersteld. Van een ernstig nadeel is er op dit punt evenmin sprake, minstens wordt dit door verzoekers onvoldoende aangetoond.

Ook voor wat betreft het 'nadelig gevolg naar licht' ontbreekt het vereiste ernstig karakter.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat verzoekers geen kadastraal plan meedelen waaruit de perceelsbreedte, concrete oriëntatie en ligging van hun woning en tuin ten opzichte van het andere perceel blijkt, laat staan dat zij een plan meedelen waaruit de indeling en inrichting blijkt van hun woning of tuin. De bijgebrachte foto's laten evenmin toe om dit na te gaan, waardoor de Raad niet in de mogelijkheid wordt gesteld om het effectieve zicht en de lichtinval in hun woning en tuin te onderzoeken ten opzichte van de vergunde constructie. Het enige gebouw van verzoekers dat op de foto's staat afgebeeld is een achterbouw die zich tegen de linker perceelsgrens bevindt en waarin buiten een deur zich enkel nog enkele ondoorzichtige glasdallen bevinden. Op basis van deze vaststellingen kan er dan ook al geen sprake zijn van een aangetoonde ernstige lichthinder.

In tweede instantie moet erop worden gewezen dat het kwestieuze perceel volgens het gewestplan Hasselt-Genk is gesitueerd in een woongebied waarbij het perceel volgens het BPA 'Kom der Gemeente' dat dateert van 19 augustus 2003 is gelegen in een zone voor wonen en handel-gesloten bebouwing. De verzoekende partij moet rekening houden met hinder die inherent is aan dergelijke zone. Het is aan de verzoekende partij om het verbreken of het ernstig verstoren van het relatieve evenwicht tussen het bestaan van hinder eigen aan een verstedelijkte omgeving enerzijds en de tolerantie die ten aanzien van vermelde hinder mag verondersteld worden, aan te tonen, waartoe verzoekers in gebreke blijven dan wel wat minstens op onvoldoende wijze wordt aangetoond (RvVb S/2012/60, 28 maart 2012 (rolnr. 2011/270/SA/3/237). De verzoekende partij kan gelet op de concrete bestemming van het perceel geenszins aanspraak maken op het behoud van haar uitzicht, laat staan het behoud van het braakliggend karakter van het terrein.

In derde instantie kan voortgaande op de bijgebrachte foto's worden vastgesteld dat er zich op het perceel van verzoekers, links tegen de perceelsgrens, reeds een ruime achterbouw van verzoekers bevindt die bovendien paalt aan de reeds bestaande vergunde constructie van de vergunninghouder die dezelfde hoogte heeft als het op te richten bijkomende deel van het appartementsgebouw. Bovendien bevinden er zich langs de perceelsgrens aan de zijde van verzoekers reeds metershoge bomen/struikgewas. Van een bestaande ongeschonden lichtinval kan er dan ook al reeds geen sprake meer zijn (zie o.m. in die zin : RvVb S/2012/8, 17 januari 2012 (rolnr. 2011/1000/SA/2/933).

In dit verband moet overigens worden gewezen op recente rechtspraak van de Raad in een gelijkaardige situatie waarin uitdrukkelijk werd gesteld dat het uitkijken op een muur in de kern van een stad niet als uitzonderlijk kan worden beschouwd (RvVb S/2012/156, 18 juli 2012 (rolnr. 1112/487/SA/3/439).

Voor wat betreft de <u>afbraak van de op te richten constructie</u>, meer bepaald de vrees dat 'wanneer de bouwwerken eenmaal een aanvang hebben genomen, wellicht niet (of na lange procedure) meer tot afbraak zal worden overgegaan' betreft het louter een hypothetisch nadeel dat de vereiste ernst ontbreekt (zie o.m. in die zin RvVb S/2012/100, 7 mei 2012 (rolnr. 1112/51/SA/1/33) en geen schorsing kan verantwoorden.

Het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen moet bovendien voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf. De duur van de procedure tot vernietiging voor de Raad enerzijds en de hypothetische bewering dat de vergunninghouder in geval van een eventuele vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning niet spontaan tot de verwijdering van de constructie zal overgaan, kunnen niet zonder meer beschouwd worden als elementen die voortvloeien uit

de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op zich (RvVb S/2010/121, 5 mei 2010 (rolnr. 2010/198/SA/3/183).

<u>Vierdens</u> wordt het moeilijk te herstellen karakter derhalve niet, minstens onvoldoende aangetoond.

..."

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

u

In casu dient te worden vastgesteld dat het beweerde nadeel van verzoekende partij <u>niet</u> ernstig is.

Zo beperken verzoekende partijen zich tot de vage stelling dat zij zullen uitkijken op een blinde muur en dat dit een impact zal hebben op hun licht en lucht.

Verzoekende partijen zijn van mening dat door de bouw van het appartementsgebouw met slechts 3 bouwlagen, hun woonomgeving op onaanvaardbare wijze zal worden aangetast. Toch laten zij niet dit nadeel op enige wijze te concretiseren.

Verzoekende partijen voegen in hun bundel wel enkele foto's en simulaties, doch concretiseren in hun verzoekschrift hun nadeel en hinder niet.

. . .

Bovendien is het eventuele licht- en zichtverlies, waarover de verzoeker klaagt, op het eerste gezicht eerder het gevolg van het leven en wonen in een gebied met een zeer hoge bebouwingsdensiteit. Verzoeker toont niet op overtuigende wijze aan dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor hem dermate verstrekkende gevolgen heeft dat er sprake zou zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel omdat het aangevoerde nadeel de normale ongemakken in een woonkernomgeving, in casu de dorpskern van Tessenderlo, niet te buiten lijkt te gaan (RvSt 22 april 2009, nr. 192.563, Hinderyckx e.a)

Uw Raad oordeelde ook reeds: De Raad wenst vooreerst op te merken dat zowel de woning van de verzoekende partij als het perceel van de tussenkomende partijen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gelegen zijn in een voor woningbouw bestemd gebied. In zo'n gebied moet van de bewoners een normale mate van tolerantie verwacht worden alvorens er sprake kan zijn van een radicale ingreep in de leefomgeving en het woongenot van de verzoekende partij (RvV nr. S/2012/0177 van 29 augustus 2012) a fortiori wanneer beide percelen gelegen zijn in een zone voor gesloten bebouwing met 3 bouwlagen en dakverdieping en aanzienlijke bouwdiepte.

Hierbij dient ook te worden verwezen naar de aanpalende gebouwen langsheen het pand van verzoekers, die allen een 3de bouwlaag tellen en waarbij de recentere constructies dieper in het binnengebied insnijden, ingevolge de verwezenlijking van de voorschriften van het BPA.

(foto)

Immers is het bouwproject gelegen binnen het plangebied van het BPA "Kom der Gemeente" dd. 19 augustus 2003, in een zone voor wonen en handel – gesloten bebouwing.

De aanvraag is in overeenstemming met de bepalingen van dit BPA wat betreft de inplanting, bestemming, bouwhoogte en – diepte, functie.

Vooreerst is dit BPA door verzoekende partijen NOOIT in rechte bestreden, hoewel dit BPA reeds duidelijk voorzag dat op het gehele perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft gegroepeerde bebouwing met 4 bouwlagen kon worden opgetrokken (waar het vergunde bouwproject maar 3 bouwlagen voorziet). De basis voor de huidige stedenbouwkundige vergunning is reeds gelegd op het ogenblik van de inwerkingtreding van bovenvermeld BPA medio 2003.

Indien het vermeende nadeel, zoals in casu, niet zozeer voortvloeit uit de vergunning, maar in wezen uit de voorschriften van de plannen van aanleg, blijkt uit vaststaande rechtspraak van de Raad van State dat er geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voorhanden is.

. . .

Bovendien kan bezwaarlijk verwezen worden naar het bestaande braakliggend terrein dat louter als parking wordt aangewend.

. . .

In fine kan ook het 'moeilijk te herstellen' karakter van het nadeel niet worden bijgetreden.

Op grond van de huidige regelgeving beschikt een derde-belanghebbende over diverse mogelijkheden om een herstel in de oorspronkelijke staat te realiseren dan wel een stillegging van de werken te bekomen indien de onwettigheid van de bestreden beslissing voldoende aannemelijk zou zijn, quod certe non.

De stelling van de verzoekende partij dat de kans bijzonder reëel is dat de zij er na de vernietiging van de bestreden beslissing niet zal in slagen om de afbraak van de door de bestreden beslissing vergunde nieuwe woning te vorderen en te bekomen, <u>is louter hypothetisch</u>, al was het maar omdat de verzoekende partij daarover geen concrete gegevens of documenten bijbrengt (RvV nr. S/2012/0100 van 7 mei 2012)

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te

ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaft.

Op de openbare zitting van 5 december 2012 laat de tussenkomende partij weten dat zij geen aanvang zal nemen met de uitvoering van de werken en dit in afwachting van een uitspraak door de Raad over de vordering tot vernietiging.

De verzoekende partijen verklaren daarop dat zij in dat geval niet langer aandringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3. Hoewel het voornemen van de tussenkomende partij om geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing hangende de procedure voor de Raad, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen middels de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, op zich niet wegneemt, kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevolen worden indien deze voor de verzoekende partijen nog enig nuttig effect kan hebben.

Een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, naar het oordeel van de Raad volstaan om de belangen van de verzoekende partijen te vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de <u>onmiddellijke</u> tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, verwerpt de Raad de voorliggende vordering tot schorsing.

B. Ernstige middelen

De in het vorige onderdeel gedane vaststellingen maken dat een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0048/SA/4/0041.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 12 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER